

POŚLANI W POKOJU CHRYSYTUSA

List pasterski Metropolity Lubelskiego na Adwent 2021 r.

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Ewangelia pierwszej niedzieli Adwentu przypomina nam, że jesteśmy sługami, czekającymi na przyjście Pana, który rozliczy nas z wykorzystania darów i talentów, jakie nam powierzył. Słowo Chrystusa jest wezwaniem do nieustannej czujności, która powinna charakteryzować wiernego sługę, rzetelnego pracownika i dobrego chrześcijanina.

Nikt z nas nie zna godziny, w której Bóg wezwie go do siebie, aby zdać sprawę z naszych czynów, dobrych i złych. Starajmy się żyć uczciwie, dobrze wykorzystywać bezcenny dar czasu, aby w każdej chwili być gotowymi na spotkanie z Panem. „On też będzie umacniał was do końca – zapewnia święty Paweł – abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Pielgrzymka do źródeł wiary

W październiku tego roku biskupi polscy pielgrzymowali do Rzymu z wizytą *ad limina apostolorum*. Ten łaciński termin można przetłumaczyć dwojako: do *grobow* apostoelskich lub do *progów* apostoelskich. Dwa sposoby tłumaczenia wskazują na dwa wymiary tej szczególnej wizyty. Ma ona najpierw charakter pielgrzymki do grobów świętych Apostołów Piotra i Pawła, do grobów papieży i licznych świętych Kościoła. Jest więc pielgrzymką do źródeł wiary, którą przekazali nam apostołowie, której strzegli kolejni papieże, którą żyli na co dzień święci.

Nasza podróż miała na celu także wizytę u *progów* apostoelskich, czyli spotkanie z Następcą Świętego Piotra i odwiedziny w instytucjach pomagających papieżowi w zarządzaniu Kościołem: w kongregacjach, dykasteriach, trybunałach i radach. Prawo kanoniczne stanowi, że taka wizyta ma się odbywać co 5 lat. Każdy biskup diecezjalny zobowiązany jest przedstawić papieżowi i jego współpracownikom szczegółowe sprawozdanie ze stanu Kościoła lokalnego, sytuacji duszpasterstwa oraz podejmowanych w diecezji inicjatyw ewangelizacyjnych.

Papież Franciszek swoim przykładem uczył nas, jak wsłuchiwać się w głos drugiego człowieka, jak prowadzić pokorny dialog i budować wspólnotę otwierającą się na działanie Ducha Świętego. W rozmowie z nami sięgał do konkretnych doświadczeń, które zdobywał jako kapłan i biskup. Okazało się, że Papież dobrze się orientuje w sytuacji Kościoła w Polsce, ceni jego tradycję i gorliwość duszpasterską. Rozumie także jego trudności, dzieli jego niepokoje i troski. Chętnie spełnił naszą prośbę o apostoelskie błogosławieństwo dla wszystkich wiernych naszych diecezji.

Podziękowaliśmy Ojcu Świętemu za wielki dar dla Polski, jakim była beatyfikacja Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Matki Elżbiety Róży Czackiej – 12 września tego roku. Papież przebywał w tym dniu w Budapeszcie, na Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym. Przemawiając na Placu Bohaterów do dwustu tysięcy zgromadzonych, odniósł się do uroczystości w Polsce:

„Dziś, niedaleko stąd, w Warszawie, dokonuje się ogłoszenie błogosławionymi dwojga świadków Ewangelii: Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Matki Elżbiety Czackiej, założycielki Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża. Dwie postacie, które z bliska poznały krzyż: Prymas Polski, aresztowany i internowany, zawsze był mężnym pasterzem według Chrystusowego Serca, heroldem wolności i godności człowieka. Siostra Elżbieta, która w młodości straciła wzrok, poświęciła całe swoje życie pomocy niewidomym. Przykład nowych błogosławionych niech nas pobudza do przemieniania ciemności w światłość mocą miłości”.

Synodalny wymiar Kościoła

25 września tego roku dokonaliśmy liturgicznego otwarcia III Synodu Archidiecezji Lubelskiej, którego faza przygotowawcza – przedłużona z powodu pandemii – trwała od 25 marca 2019 roku. Podczas Eucharystii, sprawowanej w Archikatedrze, członkowie Synodu złożyli uroczyste wyznanie wiary i przysięgę wierności przepisaną przy podejmowaniu ważnych zadań w Kościele.

Równocześnie dziękowaliśmy Bogu za beatyfikację Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Nasza archidiecezja ma szczególny powód do wdzięczności. Jesteśmy dumni z tego, że był naszym biskupem, a przedtem studiował na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i przebywał na lubelskiej ziemi w czasie okupacji hitlerowskiej. Z jego duchowego przesłania pragniemy czerpać inspirację do prac i dyskusji synodalnych.

Dwa dni po beatyfikacji poświęciliśmy, w podziemnej kaplicy naszej archikatedry, tablicę pamiątkową ku jego czci, obok tablicy dedykowanej biskupowi Władysławowi Goralowi, męczennikowi II wojny światowej. Napis na tablicy streszcza w kilku słowach główne wymiary jego wielkości: „Biskup lubelski, Wielki Kanclerz KUL, arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, przeprowadził Kościół i naród przez noc komunizmu, mąż stanu, Prymas Tysiąclecia – służył Bogu przez Maryję”.

13 listopada odbyła się pierwsza sesja plenarna naszego Synodu. Obrady były poświęcone dwóm tematom: *Duchowość i posługa kapłana* oraz *Kościół w dialogu z kulturą*. Punktem wyjścia do dyskusji były treści wypracowane po konsultacjach przeprowadzonych w zespołach parafialnych i dekanalnych. Nadzieją napełnia każdy głos, który wyraża troskę o przyszłość Kościoła w Lublinie. Wystąpienia uczestników trafnie opisywały wyzwania stojące przed kapłanami w nadchodzących latach oraz ukazywały ramy dialogu ze współczesnym światem.

Kolejne sesje plenarne planujemy w marcu i czerwcu przyszłego roku. Przed nami jeszcze sporo pracy w różnych gremiach synodalnych. Bardzo dziękuję wszystkim – świeckim i duchownym, którzy z oddaniem angażują się w to diecezjalne przedsięwzięcie. Otwierajmy się na prowadzenie przez Ducha Świętego. Niech każdy 25. dzień miesiąca zgromadzi nas na wspólnej modlitwie za Synod. Nie zapominajmy o modlitwie synodalnej podczas każdej niedzielnej Mszy Świętej, módlmy się też prywatnie o dobre owoce Synodu.

10 października Papież Franciszek zainauguował 16. Zwyczajny Synod Biskupów. Nowością jest fakt, że odbywa się on w trzech fazach: diecezjalnej, kontynentalnej i powszechnej. Faza diecezjalna rozpoczęła się 17 października i potrwa do 15 sierpnia przyszłego roku. Hasłem tego Synodu są słowa: *Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja*. Doskonale współbrzmia one z naszym programem synodalnym. W zamyśle Ojca świętego Synod o synodalności ma wzbudzić poczucie wspólnoty wśród wierzących oraz świadomość odpowiedzialności za Kościół. Będzie to Synod uważnie słuchający wiernych, będących na mocy chrztu i bierzmowania aktywnym podmiotem misji Kościoła. Wierni świeccy nie mają być jedynie widzami, jak w teatrze, ale prawdziwymi uczestnikami.

W niedzielę, 17 października, rozpoczęliśmy podczas uroczystej Eucharystii w archikatedrze, diecezjalną fazę papieskiego Synodu. Do naszych zespołów synodalnych, działających w parafiach, prześlemy materiały otrzymane ze Stolicy Apostolskiej, aby także nasz Kościół lokalny włączył się w ogólnoświatową konsultację Ludu Bożego. Przebieg Synodu w fazie kontynentalnej i rzymskiej będzie ważnym punktem odniesienia dla naszej wspólnej drogi w archidiecezji lubelskiej.

Synod powinien – zgodnie z zamysłem Papieża Franciszka – stworzyć między ludźmi wspólnotę, która uczy się słuchania i rozumienia siebie nawzajem, po to, aby słuchać wspólnie głosu Ducha Świętego i razem podążać drogą, którą On wskazuje dziś Kościołowi. Synod ma być szkołą dojrzałego dialogu, w którym pierwszeństwo ma słuchanie przed mówieniem, zrozumienie przed ocenianiem, dzielenie się przed dyskutowaniem, który zakłada stałą gotowość do pojednania.

Świętowanie Dnia Pańskiego

Pierwsza niedziela Adwentu wprowadza nas w nowy rok kościelny, liturgiczny i duszpasterski. Będzie to ostatni rok realizacji trzyletniego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce zatytułowanego *Eucharystia daje życie*. Nawiązując do nauczania Papieża Benedykta XVI, program ten ujmuje Eucharystię jako tajemnicę wyznawaną, celebrowaną i świętowaną. W rozpoczynającym się dzisiaj roku duszpasterskim, pod hasłem *Posłani w pokoju Chrystusa*, chcemy na nowo odczytać wartość i znaczenie niedzielnego świętowania, którego szczytem jest świadome, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej.

Wśród licznych dokumentów opublikowanych przez świętego Jana Pawła II znajduje się także List apostolski *Dies Domini* na temat znaczenia niedzieli w życiu chrześcijanina. Jest ona przede wszystkim *Dniem Pańskim*, świętowaniem dzieła Stwórcy, który pobłogosławił dzień siódmy i uczynił go świętym. Niedziela to *Dzień Chrystusa*, który za nas umarł i dla nas zmartwychwstał, który zesłał nam od Ojca obiecane go Ducha Świętego. Te istotne dla naszej wiary wydarzenia dokonały się w niedzielę, dlatego jest ona pierwszym i najważniejszym dniem tygodnia.

Niedziela to *Dzień Kościoła*. Sercem tego dnia jest zgromadzenie eucharystyczne wiernych. Jednoczy ono rodziny, aby stawały się Kościołem domowym i wypełniały swoje zadanie duchowo-moralnej odnowy narodu. Niedziela jest także *Dniem człowieka*, danym mu przez Boga, aby mógł w pełni rozwinąć swoje walory ludzkie i duchowe. Winna być dniem radości, odpoczynku i solidarności. Niedziela nadaje rytm kolejnym tygodniom i sprawia, że życie kościelne i duchowe zostaje głęboko osadzone w Chrystusie, znajduje w Nim rację bytu, czerpie od Niego pokarm i inspirację.

Widzimy więc, że program duszpasterski Kościoła w Polsce łączy się harmonijnie z tematami III Synodu Archidiecezji Lubelskiej i Synodu zwołanego przez Papieża Franciszka. Sercem tych duszpasterskich inicjatyw jest komunია – duchowa wspólnota wierzących, wezwanych do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła i posłanych w pokoju Chrystusa, aby być solą ziemi i światłością świata.

Niech nas w tym zadaniu wspierają nowi polscy błogosławieni: Kardynał Stefan Wyszyński, Matka Elżbieta Róża Czacka i bohaterski kapłan męczennik, ksiądz Jan Franciszek Macha, wyniesiony na ołtarze tydzień temu w Katowicach.

Na owocne przeżywanie adwentowego czasu oczekiwania na przyjście Chrystusa z serca Wam błogosławię.

Wasz biskup Stanisław